

15. 11. 2004

ID: 29229

Vyhlášení konkursu a přerušení řízení

Přerušení řízení ve smyslu § 14 odst. 1 písm. c) zákona č. [328/1991](#) Sb., o konkursu a vyrovnání nastává ze zákona (tedy nikoli na základě rozhodnutí soudu) a bez ohledu na to, zda soud o prohlášení konkursu na majetek účastníka řízení věděl. Po dobu přerušení řízení, tj. ode dne, kdy nastaly účinky prohlášení konkursu na majetek účastníka řízení, do dne, kdy byl oprávněným subjektem podán návrh na pokračování v řízení, se nekonají jednání a neběží lhůty a soud v řízení nesmí vydat žádné rozhodnutí ani učinit jiný úkon.

(Usnesení Nejvyššího soudu České republiky sp.zn. 32 Odo 85/2003-158, ze dne 5.8.2003)

Nejvyšší soud České republiky rozhodl v právní věci žalobce Ing. R. N., správce konkursní podstaty úpadce P. m. v H. K. - družstva, proti žalovanému J. H., podnikateli, o 120.840,- Kč s příslušenstvím, vedené u Okresního soudu v Pardubicích pod sp. zn. 7 C 185/97, o dovolání žalovaného proti usnesení Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 19. července 2001, č.j. 22 Co 206/2001-125, tak, že usnesení Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 19. července 2001, č.j. 22 Co 206/2001-125, se zrušuje a věc se vrací tomuto soudu k dalšímu řízení.

Z odůvodnění :

Krajský soud v Hradci Králové usnesením ze dne 19. července 2001, č.j. 22 Co 206/2001-125, odmítl pro opožděnost odvolání žalovaného proti rozsudku Okresního soudu v Pardubicích ze dne 26. května 1999, č.j. 7 C 185/97-59, kterým bylo žalovanému uloženo zaplatit žalobci částku 120.840,- Kč s příslušenstvím a náklady řízení (výrok I.). Dále rozhodl o náhradě nákladů odvolacího řízení (výrok II.).

Odvolací soud dospěl k závěru, že žalovaný, kterému byl rozsudek soudu prvního stupně doručen tzv. náhradním způsobem ve smyslu § 47 odst. 2 občanského soudního řádu, předal odvolání proti tomuto rozhodnutí k poštovní přepravě až dne 12. dubna 2000 po uplynutí patnáctidenní lhůty k podání tohoto opravného prostředku, tedy opožděně, a to ještě na adresu odvolacího soudu a prostřednictvím otce, kterému neudělil ani plnou moc. Jak dále konstatoval odvolací soud, mohlo by být odvolání žalovaného i za splnění dalších předpokladů, jako je např. udělení plné moci jeho otci, odstranění vad odvolání atd., považováno za včas podané, pokud by jmenovaný potvrdil a prokázal, že se v době doručování rozsudku soudu prvního stupně v místě doručení skutečně nezdržoval. Žalovaný však nic takového netvrdil a k dotazu soudu mimo jiné uvedl, že si již nepamatuje, kde se v uvedené době zdržoval, ale ani neví, že by pobýval mimo své bydliště. Odvolacímu soudu proto nezbylo, než odvolání žalovaného bez projednání ve věci samé jako opožděné odmítnout.

Proti rozhodnutí odvolacího soudu podal žalovaný včasné dovolání, jehož přípustnost opřel o ustanovení § 238a odst. 1 písm. e) občanského soudního řádu ve znění účinném do 31. prosince 2000 a důvodnost o ustanovení § 241 odst. 3 písm. d) téhož právního předpisu, jehož prostřednictvím odvolacímu soudu vytkl nesprávné právní posouzení věci. Konkrétně namítl, že rozsudek okresního soudu nepřevzal a ani jej převzít nemohl, neboť se v době jeho doručování v místě svého bydliště nezdržoval, což může prokázat výpovědi svých rodičů a výsledkem dalších konkrétních svědků, a že o uložených výzvách na poště nevěděl. Navrhl, aby Nejvyšší soud usnesení odvolacího soudu zrušil a věc vrátil k dalšímu řízení.

Podle bodu 17., hlavy I., části dvanácté zákona č. [30/2000](#) Sb., kterým se mění zákon č. [99/1963](#) Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, dovolání proti rozhodnutím odvolacího soudu vydaným přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona nebo vydaným po řízení provedeném podle dosavadních právních předpisů se projednají a rozhodnou podle dosavadních právních předpisů (tj. podle občanského soudního řádu ve znění účinném před 1. lednem 2001 – dále též jen „o. s. ř.“). O takový případ jde i v této věci, jelikož odvolací soud věc ve shodě s bodem 15., hlavy I. části dvanácté zákona č. [30/2000](#) Sb. rovněž projednal podle dosavadního znění občanského soudního řádu.

Nejvyšší soud České republiky po zjištění, že dovolání je v dané věci přípustné podle § 238a odst. 1 písm. e) o. s. ř., neboť směřuje proti usnesení odvolacího soudu, kterým bylo odmítnuto odvolání, se nejprve zabýval otázkou, zda tu není překážka, která by bránila tomu, aby mohl o podaném dovolání rozhodnout.

Z obsahu spisu (č.l. 133) se podává, že v průběhu řízení byl usnesením Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 6. března 2001, č.j. 41 K 10/2000-29, na majetek původního žalobce – P. m. v H. K. - družstva prohlášen s právními účinky od 6. března 2001 konkurs, který nebyl dosud zrušen.

Jedním z účinků prohlášení konkursu je, že řízení o nárocích, které se týkají majetku patřícího do konkursní podstaty nebo které mají být uspokojeny z tohoto majetku, jejichž účastníkem je úpadce, se přerušují, ledaže jde o trestní řízení (v němž však nelze rozhodnout o náhradě škody), o řízení o výživném nezletilých dětí a o řízení o výkon rozhodnutí; s výjimkou řízení o pohledávkách, které je třeba přihlásit v konkursu (§ 20), lze v řízení pokračovat na návrh správce konkursní podstaty, popřípadě ostatních účastníků řízení, a správce konkursní podstaty se stává účastníkem řízení místo úpadce [srov. § 14 odst. 1 písm. c) zákona č. [328/1991](#) Sb., o konkursu a vyrovnání, ve znění pozdějších předpisů (ve znění účinném ke dni prohlášení konkursu na majetek původního žalobce i v nyní platném znění)].

Řízení o zaplacení peněžité pohledávky původního žalobce vůči žalovanému je řízením o nároku, který se týká majetku patřícího do konkursní podstaty. Prohlášením konkursu bylo proto řízení v této věci přerušeno; protože jeho předmětem není pohledávka, kterou by bylo třeba ve smyslu ustanovení § 20 zákona č. [328/1991](#) Sb., o konkursu a vyrovnání, ve znění pozdějších předpisů (v nyní platném znění), přihlásit v konkursu, lze v řízení na návrh příslušného subjektu pokračovat.

Nejvyšší soud České republiky proto usnesením ze dne 18. března 2003, č.j. 32 Odo 85/2003, vyzval správce konkursní podstaty úpadce P. m. v H. K. - družstva a žalovaného, aby mu ve lhůtě jednoho týdne od doručení tohoto usnesení sdělili, zda podávají návrh na pokračování v řízení.

Návrh na pokračování v řízení učinili jak správce konkursní podstaty úpadce podáním ze dne 27. března 2003, tak i žalovaný svým přípisem ze dne 26. března 2003, přičemž oba tyto návrhy na pokračování v řízení byly doručeny dovolacímu soudu dne 28. března 2003. V dovolacím řízení proto mohlo být počínaje dnem 28. března 2003 pokračováno s tím, že účastníkem řízení (žalobcem) se stal ve smyslu ustanovení § 14 odst. 1 písm. c) zákona č. [328/1991](#) Sb., o konkursu a vyrovnání, v nyní platném znění, místo úpadce P. m. v H. K. - družstva správce konkursní podstaty Ing. R. N.

Nejvyšší soud České republiky poté přistoupil k přezkoumání usnesení odvolacího soudu v dovoláním napadeném rozsahu (§ 242 odst. 1 o. s. ř.).

Rozhodnutí odvolacího soudu lze přezkoumat jen z důvodů uplatněných v dovolání. K vadám uvedeným v § 237 (k tzv. zmatečnostem), a pokud je dovolání přípustné, i k vadám řízení, které mohly mít za následek nesprávné rozhodnutí ve věci, však dovolací soud přihlédně, i když nebyly v

dovolání uplatněny (§ 242 odst. 3 o. s. ř.).

Vady řízení ve smyslu § 237 odst. 1 o. s. ř., jejichž existence činí zmatečným (s výjimkami zakotvenými v § 237 odst. 2 o. s. ř.) každé rozhodnutí odvolacího soudu, dovolatel nenamítal a dovolací soud je z obsahu spisu neshledal. Nejvyšší soud však dospěl k závěru, že řízení je postiženo tzv. jinou vadou, která mohla mít za následek nesprávné rozhodnutí ve věci.

Jak bylo uvedeno již výše, byl na majetek původního žalobce P. m. v H. K. - družstva s účinky od 6. března 2001 prohlášen konkurs. Podle § 14 odst. 1 písm. c) zákona č. [328/1991](#) Sb., o konkursu a vyrovnání, ve znění účinném ke dni prohlášení konkursu i ke dni rozhodování odvolacího soudu, jedním z účinků prohlášení konkursu bylo přerušení řízení o zaplacení peněžité pohledávky jakožto řízení o nároku týkajícího se majetku patřícího do konkursní podstaty, jehož účastníkem byl úpadce. V tomto řízení bylo možno pokračovat pouze na návrh správce konkursní podstaty, popřípadě ostatních účastníků řízení.

Přerušení řízení nastává ze zákona (tedy nikoli na základě rozhodnutí soudu vydaného v tomto řízení) a bez ohledu na to, zda soud o prohlášení konkursu na majetek účastníka řízení věděl. Po dobu přerušení řízení, tj. ode dne, kdy nastaly účinky prohlášení konkursu na majetek účastníka řízení, do dne, kdy byl oprávněným subjektem podán návrh na pokračování v řízení, se nekonají jednání a neběží lhůty (srov. ustanovení § 111 odst. 1 o. s. ř.) a soud v řízení nesmí vydat žádné rozhodnutí ani učinit jiný úkon.

V posuzovaném případě - jak vyplývá z obsahu spisu - odvolací soud rozhodl o odmítnutí odvolání žalovaného, které bylo podáno proti rozsudku soudu prvního stupně, ačkoli předmětem řízení byl nárok týkající se majetku patřícího do konkursní podstaty úpadce a ačkoli řízení ve věci bylo již dnem 6. března 2001 ze zákona přerušeno a do dne vydání dovoláním napadeného usnesení odvolacího soudu nebyl žádným z oprávněných subjektů podán návrh na pokračování v řízení. Došlo tak k tomu, že odvolací soud pokračoval v řízení a vydal ve věci rozhodnutí v době, kdy tak učinit nemohl a nesměl.

Odvolací soud tak zatížil řízení [§ 241 odst. 3 písm. b) o. s. ř.] vadou, která mohla mít za následek nesprávné rozhodnutí ve věci.

Nejvyšší soud České republiky proto, ve shodě s dosavadní konstantní judikaturou (srov. rozhodnutí uveřejněné pod č. 74/2001 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek, dále usnesení Nejvyššího soudu ze dne 11. června 1997 sp. zn. 2 Cdon 434/96, uveřejněné v časopise Soudní judikatura č. 4, ročník 1997, pod č. 31, jakož i usnesení Nejvyššího soudu ze dne 25. května 2000, sp. zn. 20 Cdo 340/2000, uveřejněné v časopise Soudní judikatura č. 11, ročník 2000, pod č. 122), aniž se mohl zabývat věcnými námitkami uvedenými v dovolání, usnesení odvolacího soudu (včetně akcesorického výroku o náhradě nákladů odvolacího řízení) zrušil a věc vrátil tomuto soudu k dalšímu řízení (§ 243b odst. 1, část věty za středníkem, § 243b odst. 2, věta první o. s. ř.).

© EPRAVO.CZ - Sbírka zákonů, judikatura, právo | www.epravo.cz

Další články:

- [Jistota](#)
- [Insolvenční řízení](#)
- [Exekuce](#)

- [Započtení](#)
- [Reorganizace](#)
- [Soudní poplatky \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Spotřebitel \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Správa společné věci \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Správní řízení \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Vylučovací žaloba \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Promlčení, insolvence](#)